

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

12 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 septembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Jaafar Hisham xXXX, născut la XXXXXX, originar din XXXX, domiciliat în mun. XXXX, str. XXX, ap. XX

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 01.03.2019 – 26.03.2019 (prima instanță);
2. 19.04.2019 – 10.09.2019 (instanța de apel);
3. 14.01.2020 – 12.05.2020 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău /sediul Buiucani/ din 26 martie 2019, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform art. 364¹ Cod de procedură penală, Jaafar Hisham a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 217 alin. (2); 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, fiindu-i stabilite pedepsele:

- în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, de 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, de 2 ani 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, inculpatului i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 3 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal, s-a suspendat pedeapsa sub formă de închisoare numită inculpatului pe un termen de probațiune de 2 ani.

S-a respins cererea procurorului privind încasarea din contul inculpatului suma de 5 700 lei pentru traducere și suma de 394,49 lei conform tabelului, ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Jaafar Hisham, într-o perioadă nedeterminată de timp, urmărind scopul păstrării ilegale a drogurilor, fără scop de înstrăinare, a păstrat în automobilul său de model „Audi A6”, cu n/î XXXXXX, care îi aparține cu drept de proprietate, substanțe stupefiante, care au fost procurate de la o persoană din r. Ialoveni nestabilită de către organul de urmărire penală contra sumei de 700 de lei și care au fost depistate și ridicate în cadrul examinării automobilului la data de 24.01.2019 și anume în buzunarul de la ușa de la șofer a fost depistat un pachetel de tip zip-loc cu o masă vegetală mărunțită de culoare verde, pe bancheta pasagerului din spate au fost depistate într-o gentuță de culoare neagră trei pachetele de tip zip-loc cu o masă vegetală mărunțită de culoare verde iar în buzunarul de sub torpedo din partea șoferului a fost depistată o râșniță cu depuneri a unei substanțe de culoare verde închis.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 31/12/-1-R-296 din 06.02.2019, masa vegetală uscată de culoare verde, din cele patru pachetele de tip zip-lock și depunerile de masă vegetală uscată de culoare verde, depistate pe râșnița din polimer incolor, ridicate la 24.01.2019 în rezultatul efectuării cercetării la fața locului a automobilului de model „Audi A6”, cu n/î XXXXXX, de culoare gri, care a fost parcat și sigilat în incinta CCTP al INI al IGP al MAI, str. Vasile Alecsandri 1, mun. Chișinău, reprezintă substanță stupefiantă marihuană, obținută artizanal din plantele de cannabis. Cantitatea substanței stupefiante - marihuană constituie în total 2,09 g. (masă uscată), care potrivit Hotărîrii Guvernului nr. 79, din 23.01.2006, privind aprobarea Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, reprezintă substanțe stupefiante în proporții mari.

Astfel, acțiunile lui Jaafar Hisham au fost încadrate în baza art. 217 alin. (2) din Codul penal - *circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora fără scop de înstrăinare, adică, păstrarea și procurarea ilegală a drogurilor, acțiuni săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare.*

Tot el, Jaafar Hisham, în perioada lunii noiembrie 2018 până la 21.01.2019, acționând prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu o altă persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunctă, precum și cu alte persoane nestabilite la moment de către organul de urmărire penală, urmărind scopul îndemnării la prostituție, înlesnirii și tragerii de foloase de pe urma prestării serviciilor sexuale contra plată au întreprins acțiuni în vederea identificării potențialelor persoane pentru prestarea ulterioară a serviciilor sexuale contra plată pe teritoriul Suediei.

Astfel, în perioada menționată, persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunctă, aflându-se pe teritoriul mun. Chișinău, acționând în scopul îndemnării la practicarea prostituției de comun acord cu Jaafar Hisham, precum și cu alte persoane nestabilite la moment de către organul de urmărire penală, a identificat-o pe Bîscal Tatiana și, ulterior, personal sau împreună cu Jafaar Hisham, care se afla în afara hotarelor Republicii Moldova, au îndemnat-o prin intermediul aplicației „Viber”,

precum și prin discuții directe pe Bîscal Tatiana pentru prestarea serviciilor sexuale contra plată pe teritoriul Suediei, promițându-i practicarea prostituției în condiții bune, salariu bine plătit, organizarea deplasării, precum și punerea la dispoziție a locuinței pe teritoriul Suediei, solicitându-i, totodată, să identifice și alte persoane pentru a merge în Suedia să practice prostituția contra plată sub organizarea lor.

Ulterior, în perioada menționată, cetățeanul României Jaafar Hisham, acționând prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu persoana în privința căreia cauza penală a fost disjungată, precum și cu alte persoane nestabilite la moment de către organul de urmărire penală, acționând în vederea atingerii scopului infracțional menționat, a venit în Republica Moldova și la 21.01.2019 a fixat o întâlnire cu Bîscal Tatiana și Dochitan Natalia în fața Academiei de Studii Economice a Republicii Moldova, situată pe str. G. Bănulescu-Bodoni 61 din mun. Chișinău, unde le-a îndemnat pe ambele să practice prostituția contra plată pe teritoriul Suediei, asigurându-le deplasarea și traiul în Suedia, precum și promițându-le un salariu bine plătit și prestarea serviciilor sexuale în condiții bune, însă acțiunile infracționale ulterioare ale acestora au fost stopate de către organele de poliție.

Astfel, acțiunile lui Jaafar Hisham au fost încadrate în baza art. 220 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal – *proxenetism, adică îndemnul la prostituție, dacă fapta nu întrunește elementele traficului de ființe umane, acțiuni săvârșite asupra a două persoane, de către două sau mai multe persoane.*

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Nicolaev Alina, solicitând casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie excluse prevederile art. 90 Cod penal, invocând că sentința este prea blîndă în partea ce ține de aplicarea unei pedepse cu închisoare cu suspendarea condiționată a executării acesteia în temeiul prevederilor art. 90 Cod penal, o astfel de pedeapsă este insuficientă și prea blîndă pentru a asigura atingerea scopului aplicării unei pedepse penale manifestat prin prevenția specială, precum și prin prevenția generală, or pentru comiterea a două infracțiuni, una dintre care este gravă este mult prea blîndă o pedeapsă non-privativă de libertate.

De asemenea, a considerat neîntemeiată sentința în partea ce ține de respingerea cererilor de confiscare de la inculpat a telefonului mobil de model „iPhone”, utilizat de inculpat la comiterea infracțiunii incriminate, recunoscut corp delict prin ordonanța din 24.01.2019, invocând lipsa motivării soluției în acest sens, inclusiv nemotivată este în opinia apelantului soluția și în partea respingerii cererii de încasare de la inculpat a cheltuielilor judiciare în mărime de 5700 lei pentru traducere și 394,49 lei conform tabelului anexat la rechizitoriu.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 septembrie 2019, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că, prima instanță pe deplin a constatat starea de fapt și de drept a acțiunilor săvârșite de Jaafar Hisham, iar probele examinate, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au fost apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, inclusiv în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a mai indicat că, este cert convinsă de corectitudinea instanței de fond la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă aplicată în privința inculpatului Jaafar Hisham, fiind luate în considerație caracterul și gradul de pericol social al crimei comise, personalitatea inculpatului, circumstanțele agravante și cele atenuante răspunderii prevăzute de art. 76, 77 Cod penal, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

În această ordine de idei, instanța de apel a reținut ca fiind neplauzibile argumentele invocate de către acuzatorul de stat, precum că prima instanță a aplicat lui Jaafar Hisham o pedeapsă prea blândă, care nu-și va atinge scopul asupra corectării și reeducării vinovatului, apreciindu-le ca nefondate.

Instanța de apel a menționat că în speță acuzatorul de stat nu a explicat care anume caracteristici urmează să impună stabilirea de către instanța de apel a unei pedepse mai aspre or, instanța de apel a considerat, că având în vedere durata examinării cauzei de către prima instanță, aceasta a avut ocazia să examineze suficient de amănunțit personalitatea inculpatului, aplicându-i pedeapsa în strictă conformitate cu prevederile legale.

Instanța de apel a reiterat, că prima instanță a luat în considerare caracterul și gradul de pericol social al crimei comise, personalitatea inculpatului, circumstanțele agravante și cele atenuante răspunderii prevăzute de legislația penală, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, concluzionând întemeiat asupra faptului, că sentința de condamnare, în prezenta cauză penală, va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția RM și alte legi ale RM sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiate criticile părții acuzării asupra soluției primei instanțe privind corpurile delict, menționând în acest sens că, înregistrările examinate și reținute de prima instanță la adoptarea sentinței, după cum rezultă din procesele-verbale ale acțiunilor procesuale din 30.01.2019, 31.01.2019 invocate de acuzare, au fost ridicate din telefonul martorului Biscal Tatiana și nu din telefonul inculpatului Jaafar Hisham.

Instanța de apel a notat asupra corectitudinii concluziei instanței de fond, pe care și-a însușit-o, privind soarta corpurilor delict și în special a corpului delict-telefonul mobil de model „iPhone”, care s-a dispus a fi restituit proprietarului Jaafar Hisham, or acuzatorul de stat nu a demonstrat prin probe pertinente, concludente și suficiente că telefonul mobil de model „iPhone” a fost utilizat de către inculpatul

Jaafar Hisham la comiterea infracțiunii de proxenetism, or din probatoriul administrat în prezenta cauză nu rezultă că în telefonul mobil de model „iPhone” ar fi fost depistate și ridicate careva convorbiri, discuții între Jaafar Hisham și martorul (agent sub acoperire) Biscal Tatiana referitor la fapta penală comisă de acesta.

De asemenea, instanța de apel a respins ca neplauzibile și alegațiile apelantului cu referire la încasarea sumei de 5700 lei pentru traducere și suma de 394,49 lei conform tabelului, cu titlu de cheltuieli judiciare, or, relevând prevederile art. 227, 229 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de prim nivel întemeiat a concluzionat, că cheltuielile suportate pentru interpret sau traducător nu pot fi puse pe seama inculpatului, la fel nu poate fi încasat de la inculpat nici cheltuielile compuse din salariul procurorului și hârtia consumată, deoarece acestea nu se încadrează în prevederile art. 227 Cod de procedură penală.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, prin care a solicitat, casarea deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare, invocând:

- instanța de apel a ignorat prevederile art. 75 Cod penal;

- pedeapsa stabilită nu a fost apreciată în coroborare cu faptele comise și consecințele acesteia, nu a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunilor comise, a omis să aprecieze rezonanța sporită a infracțiunilor fiind comise împotriva unei minore și ca consecință urmările pot avea un efect negativ asupra sănătății și dezvoltării copilului în viitor;

- la stabilirea pedepsei cu suspendarea condiționată a executării se admite numai luând în considerare personalitatea vinovatului în cazul existenței circumstanțelor atenuante, legate de scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea acesteia. În acest caz instanța este obligată să indice care anume circumstanțe ale cauzei sunt considerate atenuante și în corelație cu care date despre persoana vinovatului ele servesc temei pentru aplicarea art. 90 Cod penal;

- decizia adoptată în prezenta cauză penală, la motivarea stabilirii pedepsei contravine prevederile art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, deoarece ea nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei mai ușoară și motivele de aplicare a pedepsei cu suspendare condiționată a executării ei;

- art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, stipulează direct că, inculpatul suportă cheltuielile judiciare, soluția instanțelor judecătorești de a respinge încasarea cheltuielilor în sumă de 5 700 lei pentru traducere și suma de 394,49 lei conform tabelului anexat la rechizitoriu este neîntemeiată, astfel, avansarea cheltuielilor judiciare de către stat î-și are temeiul în necesitatea desfășurării procesului penal din oficiu, pentru ca nici un infractor să nu rămână nepedepsit;

- a menționat modificările operate la legea procesual penală din data de 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, prin care a fost abrogat alin. (2) al art. 143

Cod de procedură penală;

- instanța nu a luat în considerație faptul că telefonul mobil „Iphone” recunoscut drept corp delict în cadrul cauzei penale a fost utilizat de către inculpat la comiterea infracțiunii de proxenetism, or, drept temeinicie a constatării existenței infracțiunii și stabilirii vinovăției inculpatului însăși instanța a pus la bază ca probe procesul-verbal de examinare a obiectului din 30.01.2019, potrivit căruia a fost examinată informația de pe un CD-R de model Kodak, stabilindu-se inclusiv discuții dintre martorul Biscal Tatiana și învinuitul Jaafar Hisham cu referire la plecarea fetelor în Malmö, Suedia prin România, procesul-verbal de examinare a obiectului din 31.01.2019, potrivit căruia a fost examinată informația de pe un DVD-R de model Verbatim, stabilindu-se inclusiv o discuție dintre martorul Biscal Tatiana și învinuitul Jaafar Hisham cu referire la sosirea ultimului în Chișinău și stabilirea unei întâlniri cu martorul, precum și procesul-verbal de examinare a obiectului din 31.01.2019, potrivit căruia au fost examinate obiectele ridicate în rezultatul percheziției corporale de la Jaafar Hisham, printre care și telefonul mobil vizat, stabilindu-se numărul de contact al învinuitului Dawahri Muhammad și o convorbire dintre învinuiți de la data de 16.01.2019, prin urmare, toate aceste probe demonstrează că inculpatul a utilizat acest telefon mobil la comiterea infracțiunii, și anume a îndemnat martorul Biscal Tatiana prin discuții telefonice la prestarea serviciilor sexuale contra plată pe teritoriul Suediei sub organizarea acestuia și a celui alt inculpat, precum și a altor persoane nestabilite;

- toate aceste discuții au avut loc cu acest telefon mobil prin intermediul aplicației "Viber", fapt confirmat atât prin declarațiile martorului Biscal Tatiana, care a menționat că a discutat inclusiv prin intermediul unui apel video cu Jaafar Hisham, cât și prin pozele anexe la procesele-verbale de examinare menționate, or astfel de discuții puteau fi executate sub aspect tehnic doar cu acest telefon mobil și nicidecum cu cel de model „Nokia 3310”.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze parțial decizia atacată, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În sensul prevederilor din art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea superficială sau motivarea în termeni vagi – evazivi, reprezintă motiv de casare.

Colegiul penal lărgit mai menționează că recurentul, drept temei pentru declararea recursului a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, și anume cazurile când „*hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*” și „*s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*”.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal lărgit reține că temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și-a găsit confirmarea în cauza dată, în sensul că nu s-a motivat aplicarea art. 90 Cod penal.

Colegiul penal lărgit notează că, din analiza materialelor cauzei, rezultă cert că atât prima instanță cât și instanța de apel corect au adoptat soluția de condamnare a lui Jaafar Hisham, în baza art. 217 alin. (2) Cod penal - „*circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora fără scop de înstrăinare, adică, păstrarea și procurarea ilegală a drogurilor, acțiuni săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare*”, și art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal – „*proxenetism, adică îndemnul la prostituție, dacă fapta nu întrunește elementele traficului de ființe umane, acțiuni săvârșite asupra a două persoane, de către două sau mai multe persoane*”.

Însă, Colegiul penal lărgit atestă că contrar prevederilor art. 61 alin. (2), 75 Cod penal, ambele instanțe ierarhic inferioare nu au ținut cont de faptul că inculpatul Jaafar Hisham a săvârșit un concurs de infracțiuni, că una din infracțiunile comise de inculpat este o infracțiune gravă, iar prin săvârșirea infracțiunii de *proxenetism*, a pus în pericol relațiile sociale cu privire la moralitatea și neaservirea actelor sexuale, la fel, instanțele ierarhic inferioare nu au ținut cont de rezonanța sporită a infracțiunilor (*proxenetism* și *circulația ilegală a substanțelor narcotice*) care au un efect negativ asupra bunelor moravuri în relațiile de conviețuire socială și asigurarea licită a mijloacelor de existență și astfel, eronat au concluzionat că scopul pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectarea inculpatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui cât și a altor persoane, se va atinge fără executarea reală a pedepsei cu închisoarea.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit concluzionează că, la argumentarea soluției, instanța de apel a motivat doar prin faptul că „*prima instanță a luat în considerare caracterul și gradul de pericol social al crimei comise, personalitatea inculpatului, circumstanțele agravante și cele atenuante răspunderii prevăzute de legislația penală, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, concluzionând întemeiat asupra faptului, că sentința de condamnare, în prezenta cauză penală, va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția RM și alte legi ale RM sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită*”, astfel, Colegiul penal lărgit atestă că aceste alegații sunt generale, și insuficiente pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece potrivit art. 90 Cod penal, instanța de judecată poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului, motivând obligatoriu condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, ținând cont de toate circumstanțele cauzei.

La fel, Colegiul penal lărgit indică că pedeapsa este echitabilă atunci când ea impune infractorului lipsuri și restricții proporționale cu gravitatea infracțiunii și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, mai mult, pedeapsa este echitabilă când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat cât și de alte persoane, or, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă pentru corectarea infractorului și nici pentru a preveni săvârșirea de noi infracțiuni.

Astfel, Colegiul penal lărgit a constatat că inculpatul urmează să execute o pedeapsă privativă de libertate, or, doar astfel pedeapsa își va atinge scopul.

Colegiul penal lărgit mai statuează că în cadrul condițiilor suspendării, persoana inculpatului interesează sub raportul pericolozității sale, decurgând, în primul rând, din faptă și din împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, iar în al doilea rând, din persoana infractorului, care trebuie studiată pentru a se putea constata dacă acesta se poate corecta fără executarea pedepsei.

Pentru a-și formula o astfel de convingere, instanțele trebuie să efectueze o analiză completă a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportarea sa în viața socială, la locul de muncă, înainte și după săvârșirea faptei, în timpul judecății etc.

Mai mult, potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea

specială a prezentului cod, în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Ulterior, după individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și cuantumului acesteia, în cazul stabilirii unei pedepse sub formă de închisoare, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie executată real ori, sub raportul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării executării pedepsei în privința vinovatului pe un termen de probațiune stabilit de instanța de judecată.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit remarcă că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

La caz, potrivit materialelor cauzei rezultă că ambele instanțe ierarhic inferioare au dispus în temeiul art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei definitive de 3 ani închisoare stabilite în privința inculpatului Jafaar Hashim pe o perioadă de probațiune de 2 ani. În virtutea celor menționate, Colegiul penal lărgit reține că această concluzie este greșită, or în rezultatul săvârșirii de către inculpat a două infracțiuni, dintre care una gravă, cu intenție directă, a pus în pericol relațiile sociale cu privire la moralitatea și neaservirea actelor sexuale, la fel, instanțele ierarhic inferioare nu au ținut cont de rezonanța sporită a infracțiunilor (proxenetism și circulația ilegală a substanțelor narcotice) care au un efect negativ asupra bunelor moravuri în relațiile de conviețuire socială și asigurarea licită a mijloacelor de existență, iar aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, în condițiile descrise supra nu va duce la realizarea scopului preventiv-educativ a legii penale în speța dată.

Prin urmare, rejudecând cauza, ținând cont de circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunilor săvârșite care se califică ca una gravă și una ușoară, obiectele juridice al infracțiunilor fiind bunele moravuri în relațiile de conviețuire socială și asigurarea licită a mijloacelor de existență, rolul inculpatului la comiterea acestor infracțiuni, instanța de recurs ordinar conchide că urmează a fi casată sentința primei instanțe și decizia instanței de apel în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, și urmează a fi stabilită lui Jaafar Hisham în baza art. 217 alin. (2); 220 alin. (2) lit. a), c) și 84 alin. (1) Cod penal, pedeapsa de 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece doar prin executarea reală a pedepsei, inculpatul va conștientiza

gravitatea acțiunilor, precum și va fi atins scopul legii penale de restabilire a echității sociale, de corectare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Totodată, Colegiul penal lărgit specifică că, în speță, sunt respectate exigențele art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, privitor la neagravarea situației condamnatului, menționându-se că urmează a fi diferențiată noțiunea de individualizare a pedepsei de noțiunea de individualizare a executării pedepsei. Prin actul de individualizare a executării pedepsei cu suspendarea executării instanța pune pe cel condamnat în situația de „*condamnat cu executarea pedepsei condiționat suspendată*”. În acest mod suspendarea condiționată a executării pedepsei se arată a fi o problemă privind executarea pedepsei dat fiind faptul că obiectul suspendării este executarea pedepsei. Astfel, se suspendă executarea pedepsei și nu aplicarea pedepsei.

Subsidiar, se menționează că agravare a situației condamnatului se înțelege situațiile de schimbare a soluției din achitare în condamnare, de încadrare juridică la o infracțiune mai gravă, sau un alt aliniat nou, literă, de înlocuire a sancțiunii cum ar fi a măsurii educative în pedeapsă prevăzută de sancțiune, din amendă în închisoare, prin mărirea cuantumului aceleiași pedepse ori adăugarea la pedeapsa principală a pedepsei complementare, de aplicarea unor măsuri de siguranță la care nu fusese inițial condamnat, de reținere în recurs a stării de recidivă, a concursului de infracțiuni în loc de infracțiune continuată; situații de învinuire care esențial, după circumstanțele reale, diferă de cea de la început ori orice altă modificare a învinuirii, care afectează dreptul inculpatului la apărare.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit invocă că excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, în raport cu soluția prevăzută la art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, care stipulează că judecând recursul, instanța admite recursul, casează hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului, nu poate fi considerată o agravare a situației acestuia, deoarece nu s-a făcut o altă reîncadrare a faptei în sensul agravării și nici nu s-a dat o altă individualizare a pedepsei stabilite în același sens.

Cu referire la motivele invocate de recurent privind critica neconfiscării telefonului mobil de model "Iphone", precum și neîncasării cheltuielilor judiciare, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel corect a motivat în decizia adoptată (f.d. 49-50, vol. III), respingerea acestor solicitări, motivare care este însușită și de instanța de recurs ordinar, ce este conform practicii CtEDO, în cauza Albert vs. România din 16.02.2010.

7. În consecință, Colegiul penal lărgit consideră că recursul declarat urmează a fi admis cu casarea parțială a deciziei instanței de apel și sentinței primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în speța dată, confirmându-se temeiul pentru recurs, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că nu s-a motivat aplicarea art. 90 Cod penal.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, casează în partea aplicării art. 90 Cod penal, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 septembrie 2019 și sentința Judecătoriei Chișinău /sediul Buiucani/ din 26 martie 2019 în cauza penală privindu-l pe **Jaafar Hisham XXX**, rejudecă cauza în această parte pronunțând următoarea hotărâre:

Lui **Jaafar Hisham XXX** pedeapsa stabilită conform prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal de 3 (trei) ani închisoare se dispune a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei inculpatului de calculat din ziua reținerii, cu includerea perioadei de reținere, de arest preventiv și de arest la domiciliu din 21.01.2019 până pe 26.03.2019.

În rest se mențin prevederile deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **27 iunie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor